

РЕШЕНИЕ

№ 4128

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1410** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от В. А. В. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Заповед № РД08-5775/26.10.2021 г. на председателя на СГС, с която за периода 27.10.-05.11.2021г. е въведена организация на работата в СГС за отсрочване на делата, даване на справки само по телефон, ограничаване на достъпа до деловодство и адвокатска стая и приемане на документи от регистратура. Жалбоподателката посочва, че не става въпрос за вътрешноведомствен акт, а за общ административен акт, който я засяга пряко и непосредствено в качеството ѝ на адвокат. Твърди, че при издаването му са допуснати процесуални нарушения – не е обявен предварително по реда на чл. 66, ал.1 от АПК, не е дадена възможност за участие на заинтересованите страни в производството в някоя от формите по чл. 69, ал.1 от АПК, не е проведено обсъждане по чл. 71 от АПК, липсват фактически и правни основания за издаване на акта, не е посочено че подлежи на обжалване, в какъв срок и пред какъв орган. По същество се твърди нарушаване на принципа в чл. 56 от Конституцията във връзка с чл.5, ал.1 от ЗСВ. Въведената мярка за отсрочване на делата нарушава правата на адвокатите и на страните, които представляват. Мярката по т. II затруднява работата на адвокатите и хода на висящите дела, защото по телефона не могат да се правят необходимите справки по обем и количество, както на място. Освен това адвокатите не могат да се запознаят с депозираните по делата

материали и писмени доказателства. Мярката по т. III създава същите затруднения, но освен това води до бавно правосъдие и нарушава работата на адвокатите с клиентите. Претендира се отмяна на заповедта в цялост и присъждане на разносните по списък.

Ответникът - председателя на СГС, редовно призован, в становище от 20.05.2022г. счита жалбата за просрочена, тъй като заповедта е обявена на електронната страница на съда на 26.10.2021г., а жалбата срещу нея е подадена на 16.02.2022г. Изтекъл е и срока по чл. 140, ал.1 от АПК. Алтернативно се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в съответствие с разпоредбите на процесуалния и материалния закон. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В становище от 02.06.2022г. се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, II АО, 41 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорва се заповед № РД08-5775/26.10.2021 г. на председателя на СГС, с която за периода 27.10.-05.11.2021г. е въведена организация на работата в СГС във връзка със заболяемостта от Ковид 19. Жалбоподателят е представил доказателства в молба от 01.03.2022г. за 5 дела, насрочени в посочения в процесната заповед период, по които осъществява процесуално представителство на страна в спора: 1) гр.д. № 5776/2019г. на СГС, насрочено за 28.10.2021г., по което е упълномощена от ответника, и е преупълномощила друг адвокат. 2) гр.д. № 12566/2018г. на СГС, насрочено за 29.10.2021г., по което е упълномощена от ответника, и е преупълномощила друг адвокат. 3) тър.д. № 1791/2018г. на СГС, насрочено за 29.10.2021г., по което е упълномощена от ответника. 4) гр.д. № 7918/2018г. на СГС, насрочено за 01.11.2022г., по което е упълномощена от третото лице - помагач, и е преупълномощила друг адвокат. 5) гр.д. № 8199/2020г. на СГС, насрочено за 04.11.2021г., по което е упълномощена от въззивника.

Като правни основания за издаването на процесната заповед са посочени заповед № РД-01-856 от 19.10.2021г. на министъра на здравеопазването, чл. ба, ал.3, изр.2 от ЗМДВИП, чл. 86, ал.1 във връзка с чл. 88 от ЗСВ, а като фактически – публично оповестените данни относно заболяемостта и смъртността в [населено място] и страната от Ковид-19. Публично достъпна е заповед № РД-01-856 от 19.10.2021г. на министъра на здравеопазването за въвеждане на временни противоепидемични мерки на територията на РБългария, считано от 21.10.2021г., изм. и доп. със заповед № РД-01-861 от 21.10.2021г. на министъра на здравеопазването, и отм. със заповед № РД-01-890 от 03.11.2021г. на министъра на здравеопазването, с изключение на т. I, 7-10, които се прилагат до 7.11.2021 г. Представени са още справки за отсрочените дела в периода 27.10.2021г.-05.11.2021г.

При така установените факти, Административен съд София – град, XII тричленен с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е на 03.11.2021г., а не на 16.02.2022г., като твърди ответника, срещу подлежащ на съдебен контрол общ административен акт, от заинтересовано лице съгласно изричните указания в определение № 3947 от 21.04.2022г. на ВАС по адм. дело № 3387/2022г., и в срока по чл. 179 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С РЕШЕНИЕ № 629 от 26.08.2021 г. на Министерски съвет е удължена извънредната

епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 септември 2021 г. до 30 ноември 2021 г. Съгласно чл. 6а, ал.3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, по време на извънредната епидемична обстановка административните ръководители на органите на съдебната власт предприемат необходимите мерки за защита на живота и здравето на участниците в производствата и делата, както и на съдиите, прокурорите, следователите и служителите в съответната администрация. При усложняване на епидемичната обстановка административните ръководители на органите на съдебната власт може да създадат организация за отсрочване на насрочените производства и дела за нови дати. Административните ръководители на органите на съдебната власт може еднократно за определен период от време, но не по-дълъг от 14 дни, да разпоредят да не се провеждат открити съдебни заседания и насрочените за този период съдебни заседания да бъдат отсрочени.

С т. 27 от заповед № РД-01-856 от 19.10.2021г. на министъра на здравеопазването за въвеждане на временни протиепидемични мерки на територията на РБългария, считано от 21.10.2021г., се въвежда задължение работодателите да организират работния процес на служителите си в дистанционна форма, където е възможно, като допускат присъствена работа на най-много 50% от персонала. Съгласно т.І, 5 от ПРАВИЛА И МЕРКИ ЗА РАБОТА НА СЪДИЛИЩА В УСЛОВИЯТА НА ПАНДЕМИЯ /Приети с решение на Съдийската колегия на В. по протокол № 15/12.05.2020 г., изменени и допълнени по протокол № 16/19.05.2020, изм. и доп. по протокол № 17/02.06.2020 г.,изм. и доп. по протокол № 39/10.11.2020 г., изм. и доп. по протокол 40/17.11.2020 г., изм. и доп. с протокол № 21/01.06.2021 г./, справки чрез физически достъп до делата, може да се осъществява след подаване на предварителна заявка (по телефон или електронна поща) от страна или неин пълномощник, при съставен график за посещение, с ограничаване продължителността на престоя и броя на посетителите, съобразно изискванията за физическата дистанция между лицата. В т. II.б. е предвидено, когато няма обективна възможност за спазване на мерките за безопасност, дело във вече подготвен и обявен график да се отсрочи, след съгласуване между съдията и административният ръководител на съда за друга дата, към която би могло да се осигури нормалното му разглеждане или по обоснована преценка, за период след отпадане на опасността от заболяването. С т.ІІ.7 се указва на административните ръководители и съдиите да преценят възможността за разглеждане на всички насрочени вече дела в едно заседание съобразно мерките по настоящото решение, и в случай, че това не е възможно, следва със знанието на административните ръководители да се предприемат действия за отсрочване. Според т.ІІІ.1 и 2 в службите/деловодствата и помещенията, определени от председателите на съдилищата за работещи с граждани и адвокати, следва да се допуска влизане на не повече от 1 или 2-ма посетители, в зависимост от големината на помещенията и при спазване на дистанция между лицата, съгласно указанията на здравните органи. В адвокатските стаи да се допускат адвокати и страни при спазване на разстояние от минимум 2 метра между масите, на които се четат дела. Т. IV.1 и 2 предвиждат съдебни книжа да се подават с квалифициран електронен подпис чрез Единния портал за електронно правосъдие или на обявения от всеки съд електронен адрес/електронни

адреси. Председателите на съдилищата следва да организират изпращането на съдебни книжа по електронен път на заявените от страните и/или техните представители електронни адреси. С т. IX.2, 3, 4 и 7 се указва на административните ръководители, че следва да продължат организацията за работа на съдиите и съдебните служители дистанционно от разстояние; при възможност, да не увеличават ежедневния брой на присъстващи съдии в съдилищата и ако е необходимо да променят заседателните дни; да продължат с изготвянето на график на работа на съдиите и съдебните служители в съда, съобразно епидемичната обстановка в съответния регион и броя на заболелите магистрати и съдебни служители в съответния орган на съдебна власт, при ротация на групите съдии и съдебни служители, до момента, в който опасността от зараза с COVID-19 е отминала; да взимат решение да се отсрочват насрочените производства за нови дати, да не се провеждат открити съдебни заседания и да се разглеждат само дела с неотложен характер, посочени в чл. 329, ал. 3 от Закона за съдебната власт, при спазване изискванията на чл. 6а, ал. 3 от Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците.

Видно от публично достъпната интернет страница [Карта на COVID 19 в България \(tobel.bg\)](#), към 26.10.2021г. официалните данни за заболяемостта в С. са: новозаразени - 1735, новозаразени на 100 000 души за последните 14 дни - 1132, общо потвърдени случаи – 145 421. Видно от справка за заболяемостта на персонала в СГС към 26.10.2021г. в отпуск поради временна неработоспособност са били общо 35 човека, а в платен годишен отпуск – 88 човека. От тях 26 са съдии, което е повече от 20% от съдийския състав. Болни са били 97 съдебни служители. Посочените данни дават основание да се приеме, че процесната заповед е издадена в условия на неотложност за осигуряване на живота и здравето на гражданите. В този случай и съгласно чл. 73 от АПК разпоредбите за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта може да не се спазват. Поради това съдът намира, че не са налице твърдените от жалбоподателя съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на процесната заповед на основание чл. 146, т.3 във връзка с чл. 184 от АПК. Съображенията за издаване на акта се съдържат в самия него, в преамбюла, поради което е неоснователно възражението за липса на фактически и правни основания за издаването му.

Процесната заповед е съобразена и с материалния закон. С нея не се нарушава правото на защита на гражданите в качеството им на страни по съдебни дела, нито правото на труд на адвокатите, вкл. на жалбоподателя, по делата, по които е упълномощен да осъществява процесуално представителство. Упражняването на правото по чл. 5, ал.1 от ЗСВ също не е възпрепятствано, защото същото се упражнява по реда на ЗДОИ в писмена форма и не касае достъп до съда. Мярката по т. I от процесната заповед за отсрочване на дела е обоснована с посочените по-горе данни за заболяемостта и е предприета в условия на извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите за целия период на действие на заповедта. Само за сведение, видно от справка в [Карта на COVID 19 в България \(tobel.bg\)](#), към 06.11.2021г., когато процесната заповед вече е преустановила действието си, официалните данни за заболяемостта в С. са: новозаразени - 1179, новозаразени на 100 000 души за

последните 14 дни - 1310, общо потвърдени случаи – 159 453. Следователно опасността от разпространение на вируса е съществувала през целия период на действие на заповедта. Мярката е взета в съответствие и със задълженията на председателя на СГС, който съгласно чл. 86 от ЗСВ организира работата му, да предприеме необходимите мерки за защита на живота и здравето на участниците в производствата и делата, и на персонала на съда. Следователно същата е в рамките на предоставената от закона преценка по целесъобразност на административния ръководител на съда. В този смисъл са и цитираните по-горе указания на В., действащи към момента, когато е издадена процесната заповед. Видно от справка за отлагане на делата в СГС в процесния период гр.д. № 5776/2019г. е било отложено на основание на процесната заповед за 18.11.2021г. и на следващото заседание на 09.12.2021г. е обявено за решаване; гр.д. № 12566/2018г. е било отложено за 26.11.2021г., когато е обявено за решаване; търг.д.№ 1791/2018г. е било отложено за 10.02.2022г., когато е обявено за решаване; гр.д.№ 7918/2019г. е било отложено за 28.02.2022г. и след това – за 23.05.2022г., гр.д. № 8199/2020г. е било отложено за 28.11.2021г. и след това за 10.02.2022г. Т.е. три от делата са били отсрочени още за ноември 2021г. и процесната заповед не е довела до забавяне в правосъдната дейност, доколкото отсрочването не се дължи на действия или бездействия и не може да се вмени в отговорност нито на съда, нито на лицата – страни в производствата. Същото се отнася и до мерките по т. II и III от заповедта. Предвид действащата към релевантния по делото период заповед на министъра на здравеопазването, организирането на дистанционна работа на 50% от персонала автоматично води до намаляване на възможността да се дават справки на място в деловодството на съда и да се достъпва неограничено до адвокатска стая. Същото се потвърждава и от справката за заболяемостта на съда относно наличния персонал в съда в посочения период. Малкият брой служители, които не са били болни или поставени под карантина, не могат да обслужат същия брой адвокати, които правят справки и преглеждат дела в нормална обстановка. Това неминуемо затруднява работата на адвокатите, но затруднението има обективен характер и се дължи на извънредната епидемична обстановка, в която се намира държавата и в частност – [населено място] в този период. Още повече, че запознаването на адвокатите с депозираните по делата материали и писмени доказателства е могло да стане чрез електронен достъп до делата, за което няма данни жалбоподателката да е направила съответни искания. Предвид изложеното жалбата срещу процесната заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна. При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 във връзка с чл. 184 от АПК, Административен съд София – град, XII-и тричленен състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. В. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Заповед № РД08-5775/26.10.2021 г. на председателя на СГС.

ОСЪЖДА В. А. В. от [населено място] да заплати на Софийски градски съд разноски по водене на делото в размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с жалба чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: